

กระทู้ถามที่ ๑๐๓๔ ร.

สภาผู้แทนราษฎร

๒๔ มกราคม ๒๕๔๖

เรื่อง กำหนดให้การศึกษาพระไตรปิฎกเป็นวิชาบังคับในสถานศึกษา

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถามนายกรัฐมนตรี้ ดังต่อไปนี้

ประเทศไทยเป็นเมืองพุทธ เนื่องจากประชากรมากกว่าร้อยละ ๕๐ นับถือศาสนาพุทธ แม้จะไม่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญว่าศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติก็ตาม แต่มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ หมวด ๒ มาตรา ๕ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะ นอกจากนี้พระมหากษัตริย์ของชาติไทยนับตั้งแต่ครั้งโบราณกาลมานับถือศาสนาพุทธทั้งสิ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าศาสนาพุทธเป็นศาสนาหลักของชาติ แต่ปัจจุบันจะพบว่าเยาวชนไทยส่วนใหญ่ซึ่งนับถือศาสนาพุทธกลับไม่มีความรู้ในหลักคำสอนในทางพระพุทธศาสนาอย่างถ่องแท้และถูกต้อง เพราะในกาเรียนการสอนระดับต่างๆ ไม่เคยกำหนดให้ต้องศึกษาพระไตรปิฎกด้วย จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายที่จะสนับสนุน ส่งเสริมให้เยาวชนไทยได้มีการศึกษา และเข้าใจหลักคำสอนในทางพระพุทธศาสนา เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้และถูกต้องหรือไม่ อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

๒. รัฐบาลมีนโยบายที่จะกำหนดให้การศึกษาพระไตรปิฎกเป็นวิชาภาคบังคับโดยให้เยาวชนไทยตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาต้องเรียนหลักสูตรดังกล่าวนี้หรือไม่ อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

ขอให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

เปรมศักดิ์ เพียยุระ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย

จังหวัดขอนแก่น

คำตอบกระทู้ถามที่ ๑๐๓๔ ร.

ของ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น

เรื่อง กำหนดให้การศึกษาพระไตรปิฎกเป็นวิชาบังคับในสถานศึกษา

ข้าพเจ้า นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี และนายปองพล อดิเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้ชี้แจงตอบกระทู้ถาม เรื่อง กำหนดให้การศึกษาพระไตรปิฎกเป็นวิชาบังคับในสถานศึกษา ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังนี้

คำตอบข้อ ๑ ขอเรียนว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะสนับสนุนส่งเสริมให้เยาวชนไทยได้มีการศึกษา และเข้าใจหลักคำสอนในทางพระพุทธศาสนา เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้และถูกต้องแล้ว โดยมอบให้กระทรวงศึกษาธิการในฐานะที่เป็นหน่วยงานซึ่งดูแลงานด้านการศึกษาโดยตรง ดำเนินการจัดทำหลักสูตรแกนกลางวิชาพระพุทธศาสนา เพื่อให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี

คำตอบข้อ ๒ ขอเรียนว่า รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนส่งเสริมการศึกษาจากพระไตรปิฎกอยู่แล้ว โดยมีการจัดทำหลักสูตรแกนกลางวิชาพระพุทธศาสนา เพื่อให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศจัดการเรียนการสอนตามการกำหนดบังคับใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี พุทธศักราช ๒๕๕๔ โดยหลักสูตรนี้มีเนื้อหาครอบคลุมองค์ความรู้สำคัญๆ จากพระไตรปิฎกที่นักเรียนผู้นับถือพระพุทธศาสนาควรรู้ต่อเนื่องไปตามลำดับช่วงชั้น โดยกำหนดให้เรียน ๒ คาบต่อสัปดาห์ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการจัดทำโดยแต่งตั้งคณะกรรมการและอนุกรรมการจัดทำรายละเอียดสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี พุทธศักราช ๒๕๕๔ ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาการพระพุทธศาสนา ขณะนี้ได้ดำเนินการจัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว และพร้อมที่จะให้สถานศึกษาได้นำไปดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ทั้งนี้ การกำหนดให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับพระไตรปิฎก ในทุกช่วงชั้น มีรายละเอียดดังนี้

ช่วงชั้น ป.๑ - ป.๓

พระไตรปิฎก กำหนดให้เรียน เรื่อง แนะนำพระไตรปิฎก

เรื่องนำรู้จักพระไตรปิฎก

ป.๑ กำหนดให้เรียน เรื่อง พระสารีบุตรโปรดมารดา

ป.๒ กำหนดให้เรียน เรื่อง วิธีปฏิบัติเมื่อถูกว่าร้าย

ป.๓ กำหนดให้เรียน เรื่อง รักสนุกจะทุกข์หนัก

ช่วงชั้น ป.๔ - ป.๖

พระไตรปิฎก

ป.๔ กำหนดให้เรียน เรื่อง ความหมายของพระไตรปิฎก

ป.๕ กำหนดให้เรียน เรื่อง การแบ่งพระไตรปิฎกเป็น ๓ ปิฎก คือ พระวินัย พระสุตตร พระอภิธรรม

ป.๖ กำหนดให้เรียน เรื่อง ลักษณะเฉพาะและความสำคัญของพระไตรปิฎก

เรื่องนำรู้จักพระไตรปิฎก

ป.๔ กำหนดให้เรียน เรื่อง พระโมคคัลลานะเรียนวิชาแก่งวง

ป.๕ กำหนดให้เรียน เรื่อง อสรพิษร้าย ๔ ตัว

ป.๖ กำหนดให้เรียน เรื่อง หากินผิดถิ่นย่อมพินาศ

ช่วงชั้น ม.๑ - ม.๓

พระไตรปิฎก

ม.๑ กำหนดให้เรียน เรื่อง โครงสร้าง ชื่อคัมภีร์ และสาระสังเขป ของพระวินัยปิฎก

ม.๒ กำหนดให้เรียน เรื่อง โครงสร้าง ชื่อคัมภีร์ และสาระสังเขป ของพระสุตตันตปิฎก

ม.๓ กำหนดให้เรียน เรื่อง โครงสร้าง ชื่อคัมภีร์ และสาระสังเขป ของพระอภิธรรมปิฎก

เรื่องนำรู้จักพระไตรปิฎก

ม.๑ กำหนดให้เรียน เรื่อง อภินิหารเวกขณ ๕ (ธรรมที่ควรพิจารณาเนื่องๆ ๕ อย่าง)

ม.๒ กำหนดให้เรียน เรื่อง จูฬกัมมวิภังคสูตร

ม.๓ กำหนดให้เรียน เรื่อง พุทธปณิธาน ๔ ในมหาปรินิพพานสูตร

ช่วงชั้น ม.๔ - ม.๖

พระไตรปิฎก

ม.๔ กำหนดให้เรียน เรื่อง วิธีการศึกษาและค้นคว้าพระไตรปิฎกและคัมภีร์รองอื่นๆ

ม.๕ กำหนดให้เรียน เรื่อง วิเคราะห์การสังคายนาและเผยแพร่พระไตรปิฎก

ม.๖ กำหนดให้เรียน เรื่อง วิเคราะห์ความสำคัญและคุณค่าของพระไตรปิฎก

เรื่องนำรัฐจากพระไตรปิฎก

ม.๔ กำหนดให้เรียน เรื่อง การครองตนเป็นพลเมืองที่ดี

ม.๕ กำหนดให้เรียน เรื่อง คนครองเรือนที่ร้ายและที่ดี ๑๐ ประการ

ม.๖ กำหนดให้เรียน เรื่อง ฌานสมบัติ-ผลสมบัติ-นิโรธสมบัติ

นอกจากนี้ ในระดับอุดมศึกษา ได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีมาตรฐาน และคุณภาพการศึกษาด้วยการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ด้านวิชาการควบคู่กับการมีคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางหรือแนวปฏิบัติในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร ซึ่งมีโครงสร้างประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะด้าน และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยจัดวิชาพระพุทธศาสนาเข้าไปในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาดังกล่าว และเนื้อหาสามารถครอบคลุมหลักธรรมหรือแนวปฏิบัติของพระพุทธศาสนา ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาอาจจัดเป็นรายวิชา หรือบูรณาการในรายวิชาใดๆ ก็ได้

๒) ส่งเสริม และประสานกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งในสังกัด ในกำกับ และอื่นๆ อาทิ มหาวิทยาลัยราชวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ให้เปิดสอนหลักสูตรด้านพระพุทธศาสนา ทั้งในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท

๓) ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษามีการวิจัย การฝึกอบรม และการจัดการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาอย่างกว้างขวางทั้งภาคเนื้อหาและภาคปฏิบัติที่ปรากฏในหลักพระธรรมวินัย ซึ่งมีอยู่ในพระไตรปิฎก และการนำไปประยุกต์ใช้ในศาสตร์ต่างๆ ให้มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องกันทั้งในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา โดยกำหนดเป็นรายวิชา หรือเนื้อหาวิชา อาทิ เศรษฐศาสตร์แนวพุทธ สังคมวิทยาแนวพุทธ ศิลปศาสตร์แนวพุทธ มนุษยศาสตร์แนวพุทธ การแพทย์แนวพุทธ นิเวศวิทยาแนวพุทธ การพัฒนาแนวพุทธ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแนวพุทธ ทั้งนี้ ในการจัดการเรียนการสอนด้านเนื้อหาสาระหลักของพระพุทธศาสนาควรมีครบถ้วนถูกต้องและไม่บิดเบือน สำหรับด้านการปฏิบัติ อาจนำไปปรับหรือประยุกต์ให้เหมาะสมในแต่ละศาสตร์ได้

๔) สถาบันอุดมศึกษาได้ประสานงานเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรอื่นๆ เพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน อาทิ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้รู้ทางด้านพระพุทธศาสนา ได้เข้ามาร่วมพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมและการวิจัย เพื่อเป็นการสืบสานความรู้ด้านพระพุทธศาสนาให้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ คู่ชาติไทยสืบไป